

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 10. novembra 2004^{*}

Vo veci T-316/04 R,

Wam SpA, so sídlom v Cavezzo di Modena (Taliansko), v zastúpení: E. Giliani,
advokát,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenských, v zastúpení: V. Di Bucci a E. Righini,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná,

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu rozhodnutia Komisie z 19. mája 2004
[C (2004) 1812 konečné znenie] týkajúceho sa štátnej pomoci C 4/2003 (pôvodne
NN 102/2002),

^{*} Jazyk konania: taliančina.

PREDSEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

vydal toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti a konanie

- 1 Dňa 19. mája 2004 prijala Komisia rozhodnutie C (2004) 1812 konečné znenie týkajúce sa štátnej pomoci C 4/2003 (pôvodne NN 102/2002) poskytnutej žalobcovi Talianskou republikou (ďalej len „sporné rozhodnutie“).
- 2 V spornom rozhodnutí Komisia konštatuje, že žalobca počas rokov 1995 a 2000 využil dve pôžičky so zníženými úrokovými sadzbami na základe zákona č. 394/81 z 29. júna 1981 určeného na zjednodušenie vstupu talianskych podnikov na trhy štátov, ktoré nie sú členmi Európskej únie (ďalej len „predmetná pomoc“).
- 3 Sporné rozhodnutie stanovuje vo svojom článku 1, že predmetná pomoc patrí do oblasti pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, že nebola oznámená Komisii podľa článku 88 ods. 3 ES a že predstavuje protiprávnu pomoc.

- 4 Článok 2 sporného rozhodnutia v dôsledku toho ukladá vymáhanie sumy 48 054,41 eur, zvýšenej o úroky počítané od 24. apríla 1996, a sumy 104 930,65 eur, zvýšenej o úroky počítané odo dňa prijatia rozhodnutia.
- 5 Žalobca návrhom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 2. augusta 2004 podal žalobu podľa článku 230 ES, ktorou sa domáha zrušenia sporného rozhodnutia.
- 6 Samostatným podaním zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 30. septembra 2004 podal žalobca na základe článku 242 ES a článkov 104 a nasl. Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia s cieľom dosiahnuť odklad výkonu sporného rozhodnutia. Žalobca takisto navrhuje zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.
- 7 Komisia predložila svoje písomné pripomienky k tomuto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia 14. októbra 2004, v lehote jej určenej podľa článku 105 ods. 1 rokovacieho poriadku. Žiadala zamietnutie návrhu na odklad výkonu rozhodnutia a zaviazanie žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 8 Na základe ustanovení článkov 242 ES a 243 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES môže Súd prvého stupňa, pokiaľ usúdi, že to vyžadujú okolnosti, nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu alebo prijať potrebné predbežné opatrenia.

- 9 Článok 104 ods. 2 rokovacieho poriadku upravuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad (*fumus boni juris*) odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Tieto podmienky sú kumulatívne, preto musia byť návrhy na nariadenie predbežných opatrení zamietnuté, pokiaľ niektorá z nich nie je splnená [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30]. Sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení musí prípadne zvážiť dotknuté záujmy (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. júna 1999, Taliansko/Komisia, C-107/99 R, Zb. s. I 4011, bod 59).
- 10 Navrhované opatrenia musia byť navyše predbežné v tom zmysle, že neprejudikujú skutkové a právne otázky v spore a ani vopred nemaria účinky rozhodnutia vydaného neskôr v konaní vo veci samej [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. júla 1995, Komisia/Atlantic Container Line a i., C-149/95 P(R), Zb. s. I-2165, bod 22].
- 11 Okrem toho v rámci takéhoto prieskumu disponuje sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení rozsiahlou právomocou voľnej úvahy a môže s prihliadnutím na špecifické okolnosti veci podľa svojej úvahy určiť spôsob a poradie, v akom preskúma tieto rozličné podmienky, pretože mu žiaden predpis práva Spoločenstva neukladá povinnosť použiť vopred stanovenú schému rozboru, v rámci ktorej je nevyhnutné posudzovať potrebu nariadenia predbežných opatrení (uznesenie Komisia/Atlantic Container Line a i., už citované, bod 23).
- 12 Sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení usudzuje, že na základe spisového materiálu disponuje všetkými poznatkami nevyhnutnými na to, aby rozhodol o tomto návrhu na nariadenie predbežných opatrení bez vypočutia ústnych vysvetlení účastníkov konania.

Tvrdenia účastníkov konania

- 13 Žalobca tvrdí, že v tomto prípade sú dané všetky podmienky pre nariadenie predbežných opatrení.
- 14 Na preukázanie splnenia podmienky *fumus boni juris* poukazuje žalobca na jedenásť žalobných dôvodov, ktoré vo svojej žalobe predložil v konaní vo veci samej, pričom tieto dôvody sú takisto uvedené aj v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Tieto žalobné dôvody vychádzajú z porušenia viacerých všeobecných právnych zásad Spoločenstva, ako aj článkov 87 ES, 88 ES, 253 ES a článku 2 písm. b) nariadenia Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES pri pomoci de minimis (Ú. v. ES L 10, s. 30). Žalobca pripája k svojej žalobe niekoľko listín a návrhy dôkazov výpoveďou svedka, ktoré sa týkajú *fumus boni juris* a najmä otázky, či štátna pomoc, ktorú Komisia zistila, je spôsobilá ovplyvniť hospodársku súťaž.
- 15 Pokiaľ ide o podmienky naliehavosti, žalobca uplatňuje, že výkon sporného rozhodnutia by spôsobil nezvratný stav spojený s nenapraviteľnou ujmom. V tejto súvislosti sa žalobca dovoľáva štyroch dôvodov naliehavosti.
- 16 Po prvé by výkon sporného rozhodnutia spôsobil neuplatnenie zákona č. 394/81 a následne zastavenie financovania určeného na podporu usadzovania talianskych podnikov na trhu v tretích krajinách, čo by viedlo k znížovaniu talianskych investícií na tomto trhu a oslabilo by postavenie talianskych podnikov, vrátane podniku žalobcu.

- 17 Po druhé, ako tvrdí žalobca, by výkon sporného rozhodnutia donútil Taliansku republiku podniknúť súdne kroky s cieľom vymáhať subvencie poskytnuté od nadobudnutia účinnosti zákona č. 394/81, teda od roku 1981, čo by spôsobilo ujmu všetkým podnikom, ktoré boli príjemcami týchto subvencií, nezvratnú zmenu hospodárskej rovnováhy a vznik prostredia neistoty a nedôvery pre podniky v Taliansku.
- 18 Po tretie, žalobca je presvedčený, že výkon sporného rozhodnutia by spôsobil neplatnosť zmlúv o financovaní, ktoré sa ho týkajú, ako aj povinnosť okamžite vrátiť sumu 1 480 000 euro, čo by znamenalo ohrozenie jeho existencie. To isté platí aj pre ostatné zmluvy, ktoré uzavreli iné podniky, čo by spôsobilo nezvratnú škodu im aj národnému hospodárstvu.
- 19 Po štvrté, žalobca uvádza, že taliansky zákonodarca môže prostredníctvom novej právnej úpravy zrušiť výhody financovania, ktoré sú stanovené v momentálne platnom režime, takže žalobca by už nemohol získať uvedenú pomoc späť, ak by Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie.
- 20 Pokiaľ ide o zváženie dotknutých záujmov, žalobca si myslí, že odklad výkonu rozhodnutia by predstavoval najvyváženejšie riešenie, keďže okamžitý výkon tohto rozhodnutia by spôsobil závažné a nenapraviteľné ujmy nielen žalobcovi, ale aj talianskej a európskej ekonomike, zatiaľ čo odklad výkonu rozhodnutia by nijako nezasiahol do účinnosti sporného rozhodnutia v prípade zamietnutia žaloby v konaní vo veci samej.
- 21 Komisia nepredložila nijaké pripomienky, ktoré by sa týkali argumentov predložených žalobcom k podmienke týkajúcej sa *fumus boni juris*, pričom sa domnieva, že návrh je v každom prípade zjavne nedôvodný, pokiaľ ide o naliehavosť a rovnováhu záujmov.

- 22 Z tohto dôvodu Komisia zdôraznila, že žalobca nepredložil nijakú skutočnosť, ktorá by preukázala naliehavosť požadovaného opatrenia. Podľa Komisie žiaden z argumentov vzťahujúcich sa na údajnú ujmu, ktorú by utrpela talianska ekonomika a talianske podniky vo všeobecnosti, nie je spôsobilý preukázať naliehavosť vzhľadom na vlastné záujmy žalobcu, ako to vyžaduje ustálená judikatúra. Žalobca nepreukázal, že by údajná ujma mohla ohroziť jeho existenciu na trhu. V každom prípade je ujma, ktorej sa dovoľáva, čisto hypotetická a nie je podložená nijakým dôkazom.
- 23 Pokiaľ ide o rovnováhu záujmov, Komisia si myslí, že je jasne v jej prospech, keďže namietaná škoda je čisto hypotetická, pričom podľa ustálenej judikatúry záujem Spoločenstva na výkone rozhodnutia prevažuje nad záujmami príjemcu pomoci.
- 24 Na záver Komisia zdôrazňuje, že návrhy na vykonanie dôkazu výpoveďou žalobcu nie sú relevantné, pretože sa netýkajú podmienky naliehavosti alebo rovnováhy záujmov.

Posúdenie sudcu rozhodujúceho o predbežnom opatrení

- 25 Sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení usudzuje, že v prejednávanom prípade je potrebné preskúmať najskôr podmienky týkajúce sa naliehavosti.
- 26 Z tohto hľadiska z ustálenej judikatúry vyplýva, že naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné posudzovať v súvislosti s nevyhnutnosťou

predbežného opatrenia, aby sa zabránilo tomu, že účastník konania, ktorý nariadenie tohto predbežného opatrenia navrhuje, utrpí vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Tento účastník konania musí preukázať, že čakaním na výsledok konania vo veci samej by takúto ujmu utrpel (pozri uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2002, Neue Erba Lautex/Komisia, T-181/02 R, Zb. s. II-5081, bod 82 a citovanú judikatúru).

- 27 Bezprostrednosť ujmy nemusí byť preukázaná s absolútnou istotou, ale stačí, najmä ak vznik ujmy závisí od súbehu viacerých faktorov, aby bola s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľná. Žalobca je však povinný preukázať skutočnosť, na ktorých je založené očakávanie vážnej a nenapraviteľnej ujmy (pozri uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. októbra 2000, Grécko/Komisia, C-278/00 R, Zb. s. I-8787, bod 15; uznesenie Neue-Erba Lautex/Komisia, už citované, bod 83 a citovanú judikatúru).
- 28 Okrem toho je podľa ustálenej judikatúry žalobca na preukázanie splnenia podmienky naliehavosti povinný preukázať, že odklad výkonu alebo iné navrhované predbežné opatrenia sú potrebné na ochranu jeho vlastných záujmov (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 4. mája 1964, Ley/Komisia EHS, 12/64 R, Zb. s. 175). Naproti tomu na preukázanie naliehavosti sa žalobca nemôže dovolávať zásahu do iného ako svojho osobného záujmu, akým je napr. zásah do všeobecného záujmu alebo práv tretích osôb, či už ide o jednotlivcov alebo o štát (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. mája 1988, Enosi Kitroparagagon Kritis/Komisia, 112/88 R, Zb. s. 2597, bod 20, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 30. júna 1999, Pfizer Animal Health/Rada, T-13/99 R, Zb. s. II-1961, bod 136). Takéto záujmy môžu byť prípadne zohľadnené iba v rámci preskúmania zváženía dotknutých záujmov (uznesenie Pfizer Animal Health/Rada, už citované, bod 136).

- 29 Nakoniec je potrebné upozorniť, že hoci platí, že ujma finančnej povahy nemôže byť s výnimkou mimoriadnych okolností považovaná za nezvratnú alebo ťažko napravitelnú, pretože môže byť predmetom neskoršej finančnej náhrady, takisto platí, že predbežné opatrenie je odôvodnené, ak by sa v prípade neexistencie takéhoto opatrenia žalobca pred prijatím rozhodnutia, ktorým sa končí konanie vo veci samej, nachádzal v situácii, ktorá by mohla ohroziť jeho existenciu, alebo v situácii, ktorá by mohla nezvratným spôsobom zmeniť jeho postavenie na trhu (uznesenie Neue Erba Lenutex/Komisía, už citované, bod 84; uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 20. júla 2000, Esedra/Komisía, T-169/00 R, Zb. s. II-2951, bod 45, a z 27. júla 2004, TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisía, T-148/04 R, Zb. s. II-3027, bod 46).
- 30 Je teda potrebné preskúmať, či žalobca dostatočne preukázal, že výkon sporného rozhodnutia môže zasiahnuť do jeho vlastných záujmov takým spôsobom, že pred prijatím rozhodnutia Súdu prvého stupňa vo veci samej bude ohrozená jeho existencia alebo sa nezvratne zmení jeho postavenie na trhu.
- 31 Z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že žalobca nepredložil nijaký dôkaz, ktorý by mohol viesť sudcu rozhodujúceho o predbežnom opatrení k prijatiu takéhoto rozhodnutia. Naopak, je potrebné uviesť, že argumenty týkajúce sa naliehavosti, ktoré žalobca predložil v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, sú všeobecné a hypotetické a nie sú podložené potrebnými dôkazmi.
- 32 Pokiaľ ide o argumenty, ktoré uviedol žalobca v súvislosti s dôsledkami neuplatňovania zákona č. 394/81 — teda zastavenie financovania, ukončenie všetkých zmlúv o financovaní, uzavretých na základe tohto zákona, a úkony smerujúce k vymáhaniu pomoci, ktorá bola poskytnutá v minulosti — pre podniky v Taliansku a taliansku a európsku ekonomiku, je potrebné konštatovať, že okrem

toho, že sa netýkajú priamo žalobcu, a teda nie sú relevantné pre preskúmanie podmienky naliehavosti, sú tieto argumenty čisto hypotetické a nie sú podložené žiadnym dôkazom. Naopak, ako zdôraznila Komisia, sporné rozhodnutie v bode 125 výslovne uvádza, že „sa nevyjadruje k zlučiteľnosti vnútroštátneho právneho rámca vytvoreného na základe zákona č. 394/81“.

33 Rovnako je potrebné konštatovať, že v rozpore s tým, čo podľa všetkého tvrdí žalobca, je zásah do záujmov osôb, ktoré sú považované za príjemcov štátnej pomoci, nezlučiteľný so spoločným trhom, nevyhnutne spojený s každým rozhodnutím Komisie, ktoré požaduje vymáhanie tejto pomoci, a nemožno ho samotný považovať za príčinu vážnej a nenapraviteľnej ujmy bez konkrétneho posúdenia závažnosti a nezvratnosti zásahu, ktoré sa uvádzajú v každom skúmanom prípade (uznesenie Grécko/Komisia, už citované, bod 21).

34 Pokiaľ ide o konkrétne účinky výkonu sporného rozhodnutia na postavenie žalobcu, je potrebné konštatovať, že žalobca iba všeobecne tvrdí, že nastane nezvratná zmena ekonomickej rovnováhy a nenapraviteľná škoda týkajúca sa postavenia talianskych podnikov, teda aj jeho postavenia na trhu, bez toho, aby sa pokúsil svoje tvrdenia preukázať.

35 Okrem toho, pokiaľ ide o argument žalobcu, ktorý vychádza z toho, že výkon sporného rozhodnutia by spôsobil neplatnosť zmlúv o financovaní a založil by jeho povinnosť zaplatiť sumu 1 480 000 eur — čo Komisia popiera a zdôrazňuje, že suma, ktorá sa má vrátiť, nezodpovedá tomu, čo stanovilo rozhodnutie, ktoré ukladá

vrátenie sumy 48 054,41 eur a 104 930,65 eur v oboch prípadoch zvýšenej o úroky, je potrebné konštatovať, že žalobca uvádza tvrdenie všeobecnej povahy bez toho, aby sa pokúsil preukázať pravdivosť tohto tvrdenia alebo skutočnosť, že zaplatenie tejto sumy by mohlo ohroziť jeho existenciu.

- 36 Nakoniec, pokiaľ ide o štvrtý argument žalobcu v súvislosti s tým, že Talianska republika by v budúcnosti mohla zmeniť režim pomoci, ktorej bol žalobca príjemcom, takže by v prípade zrušenia rozhodnutia už nemohol získať obnovenie pomoci, je tento argument rovnako hypotetický a nie je podložený žiadnym dôkazom. Okrem toho, ako zdôraznila Komisia, žalobca by mal aj v takom prípade možnosť podať neskôr žaloby proti Talianskej republike alebo proti Komisii, a neuviedol teda žiadny argument, ktorý by viedol k záveru, že by mu bolo znemožnené podniknúť takéto kroky na ochranu svojich záujmov.
- 37 S prihliadnutím na vyššie uvedené a vzhľadom na to, že žalobca nijako nepodložil svoje tvrdenia o údajnej vážnej a nenapraviteľnej škode, ktorú by spôsobil výkon sporného rozhodnutia, je potrebné konštatovať, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by v prípade nenariadenia odkladu výkonu sporného rozhodnutia utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 38 Z toho vyplýva, že podmienka naliehavosti nariadenia odkladu výkonu rozhodnutia nie je dostatočne preukázaná. V dôsledku toho musí byť návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú splnené ostatné podmienky nariadenia predbežných opatrení.

Z týchto dôvodov

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

- 1) Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.**
- 2) O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.**

V Luxemburgu 10. novembra 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda

B. Vesterdorf